

RZEKTAĆ (3) *vb impf*

3 *pl praes* rzekcą (3), [rzekczą].

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI* (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) w.

Skrzeczeć (o żabach i srokach) (3) : Zabki zielone ni fię ich przebierze/ Rzekcą w ieźierze. *KlonFlis* C.

Przen: Pogard. o człowieku: gadać, paplać (2) : Przedlię by ná Puhaczá wżędy Sroki rzekcą/ Iedni głośem/ á drudzy ćicho o nim [głupcu] łzepcą. *RejWiz* 48.

W porównaniu (1): Kraczą/ wrzeźczą/ á drudzy iáko Sroki rzekcą *RejWiz* 55.

W połączeniach szeregowych (1): *RejWiz* 55; [y nieprzywłaśczią im [łacinnicy ludziom niepowściągliwego języka]/ áby mowili/ ále że kłamáią/ łwiegocą/ wśfy zágłulfaią/ zániepraźnią ludzi/ rzekczą/ łśczełaią/ kraczą/ włofniey łnadź/ niż mowią. *ErazmJęzyk* D6 (*Linde*)].

Formacje współrdzenne cf RZEGOTAĆ.

Cf **KRZEKTAĆ**, RZEKTAJĄCY, RZEKTANIE

ECB